

ΕΤΟΣ 58ον

28 Νοεμβρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3000)

ΠΛΟΥΤΟΣ: ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΖΩΗΣ

Μπροστά σέ μιά βασική πρόκληση τῆς ζωῆς μᾶς τοποθετεῖ ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή τοῦ πλοῦσιου νέου. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνατρεπτικός, γι' αὐτό καί ἀκούγεται ιδιαίτερα σκληρός, καθὼς ζητᾷ τήν υπέρβαση μιᾶς ἰσχυρῆς γήινης ἐξάρτησης: «Πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καί διάδος πτωχοῖς (...) καί δεῦρο ἀκολούθει μοι».

Ἡ ἐπιδίωξη τοῦ πλοῦτου εἶναι κοινός σκοπός πολλῶν ἀνθρώπων, γιατί ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι τό θεμέλιο τῆς εὐημερίας τους. Ἔστω καί ἂν αὐτό εἶναι σχετικό, σίγουρα δέν μπορούμε νά φαντασθοῦμε τή ζωή μας χωρίς τό χρῆμα, ἀφοῦ αὐτό εἶναι τό μέσο μέ τό ὁποῖο ἱκανοποιούμε βασικές ἀνθρώπινες ἀνάγκες. Ὅμως τό χρῆμα, ὅπως καί τόσα ἄλλα πράγματα καί μεγέθη τῆς καθημερινότητάς μας, εἶναι διφορούμενο, ἀμφιλεγόμενο καί δισήμαντο. Ἔχει θετική ἀλλά καί ἀρνητική σημασία. Ἐξαρτᾶται ἀπό τό πῶς στεκόμαστε ἀπέναντί του. Τό ἴδιο πράγμα γιά κάποιον μπορεῖ νά γίνει ἐστία κατάρας καί γιά ἄλλον πηγή ἀγιασμοῦ, γιά τό ἕναν αἰτία σωτηρίας καί γιά τόν ἄλλον ἀφορμή καταστροφῆς. Τό χρῆμα εἶναι ἀγαθό, ὅταν βελτιώνει τή ζωή μας καί γίνεται μέσο ἀνακούφισης γιά ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Μπορεῖ, ὅμως, νά γίνει ὀλέθριο πάθος, ὅταν προσκολληθοῦμε σέ αὐτό καί τό εἰδωλοποιήσουμε. Τότε τό χρῆμα γίνεται σκοπός, ἄμετρο καί ἄσβεστη ἐπιθυμία πού μᾶς καταδυναστεύει.

Ἡ στάση καί ἡ συμπεριφορά τοῦ πλοῦσιου νέου τό ἐπιβεβαιώνει. Τό χρῆμα τόν κρατοῦσε γερά δεμένο στή γῆ, παρά τίς ὅποιες καλές του διαθέσεις καί τίς πνευματικές του εὐαισθησίες. Στήν κρίσιμη, ὠστόσο, στιγμή ἔπρεπε νά διαλέξει ἀνάμεσα στόν Θεό καί στή γήινη ἐξάρτησή του. Ἡ ἀπαίτηση τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀπόλυτη. Ζητοῦσε κάτι παραπάνω ἀπό τό προβλεπόμενο τυπικό καθῆκον. Ἦθελε τήν υπέρβαση, τήν τελειότητα, τήν ἐσωτερική ἐλευθερία, τήν αὐταπάρνηση καί τή θυσία, γιά νά δοκιμάσει τή γνησιότητα τῆς πίστες του. Μᾶλλον, γιά νά συναισθανθεῖ ὁ ἴδιος τήν ἀδυναμία καί τήν «ἐξάρτησή» του, γιατί ὁ Χριστός

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 18-27)

Τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὶ εἰς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περιλύπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς περιλύπον γενόμενος, εἶπε· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε. Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώπους, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

τὴ γνώριζε. Ὅμως ὁ νέος δὲν μπόρεσε νὰ ἀπεγκλῶβιστεῖ ἀπὸ τὸ ὄχυρό τοῦ πλοῦτου του. «Ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλητύνη καὶ ἐγκατέλιπε τὸν Θεόν» (Δευτ. 32, 15). Καὶ τότε συνειδητοποίησε πόσο δύσκολο εἶναι τὸ ὀλοκληρωτικό δόσιμο στὸν Θεό. Τότε οἱ αὐταπάτες καὶ οἱ ψευδαισθήσεις του κατέρρευσαν, καθὼς ἀντιλήφθηκε ὅτι ἡ πίστη του ἦταν ἐπιφανειακή. Καὶ αὐτό, γιατί δὲν κάλυπτε οὔτε τὸ σύνολο τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὸ βάθος τῆς ὑπαρξῆς του. Τὸ κέντρο τῆς ὑπαρξῆς καὶ τῆς ζωῆς του ἦταν τὸ ἐγὼ του καὶ ὄχι ὁ Θεός πού νόμιζε ὅτι πίστευε. Εἶχε τοποθετήσει στὴ θέση τοῦ Θεοῦ ἓνα δημιουργημένο ἀγαθό, τὸν πλοῦτο, καὶ ἔτσι, πλατρεύοντας τὸ «ἀγαθό» του, πλατρεῦε τὸ ἐγὼ του. Νὰ γιατί δὲν μποροῦσε νὰ δώσει τὸν πλοῦτο του, γιατί ἦταν σὰν νὰ ἔδινε τὸν ἴδιο του τὸν ἑαυτό.

Τὸ πάθος τοῦ πλουτισμοῦ

Ἡ παθιασμένη ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἀπόκτηση καὶ τὴν κατοχὴ ὅλο καὶ περισσότερων ἀγαθῶν δὲν γνωρίζει διαχωριστικές γραμμὲς καὶ σύνορα θρησκευόμενων ἢ ἀδιάφορων ἀνθρώπων. Εἶναι πάθος καί, ὅπως κάθε πάθος, ἀναφέρεται στὸν κάθε ἀνθρώπο, γιατί εἶναι σύμπτωμα τῆς πεσμένης ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κοινῆς ἀνθρώπινης φύσης μας. Αὐτὴ ἡ τάση, λοιπόν, τοῦ ἀνθρώπου γιὰ πλουτισμὸ ὑποδηλώνει ὄχι μόνον ὑπέρμετρο ἐγωισμό, ἀλλὰ καὶ αἰσθήματα ἀνασφάλειας, ἀβεβαιότητας καὶ φοβίας. Ὁ ἀνθρώπος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄγνωστο, ἡ ζωὴ ἀπρόβλεπτη καὶ ἡ ὑπαρξὴ του παροδική καὶ εὐθραυστη. Ἀφοῦ ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα, τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ μοιάζουν νὰ εἶναι τὰ μοναδικὰ στηρίγματα πού τοῦ προσφέρουν σιγουριά καὶ ἀσφάλεια. Εἶναι προτεραι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, κάποιος ἄνθρωπος πλησίασε τὸν Ἰησοῦ μὲ τὸν σκοπὸ νὰ τὸν πειράξῃ καὶ τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάνω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Γιατί μὲ ὀνομάζεις ἀγαθόν; Κανείς δὲν εἶναι ἀγαθὸς παρὰ μόνος ὁ Θεός. Τὰς ξέρεις τὰς ἐντολάς, Νὰ μὴ μοιχεύσῃς, νὰ μὴ φονεύσῃς, νὰ μὴ κλέψῃς, νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «ὄλα αὐτὰ τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεανικὴν μου ἡλικίαν». Ὅταν ἄκουσε αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε, «Ἐνα ἀκόμη σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασε τα εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ θὰ ἔχῃς θησαυρὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔλα, ἀκολούθησέ με». Ἄλλ' αὐτὸς ὅταν τὸ ἄκουσε, ἐλυπήθηκε πολὺ, διότι ἤτανε πολὺ πλούσιος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε τόσον λυπημένον, εἶπε, «Πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐκείνους πού ἔχουν τὰ χρήματα νὰ μπουῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκολώτερον νὰ περάσῃ μιὰ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ νὰ μπηῇ ἕνας πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖνοι πού τὸ ἄκουσαν εἶπαν, «Τότε ποῖός μπορεῖ νὰ σωθῇ;». Αὐτὸς δὲ εἶπε, «Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὄντες τῆς ζωῆς, πού ἀξίζουν, γιατί τὸν ἐξασφαλίζουν. Αὐτὸ, βέβαια, εἶναι μιὰ ἀπατηλὴ ἐντύπωση καὶ μιὰ ἐσφαλμένη κατεύθυνση τῆς ζωῆς μας. Ὁ Χριστὸς μᾶς τὸ πῆξει ξεκάθαρα ὅτι ἡ ἐξάρτησή μας ἀπὸ τὸ χρῆμα εἶναι εἰδωλοπλητρία πού μᾶς κατευθύνει, μᾶς ὑποτάσσει καί, τελικὰ, μᾶς καταδυναστεύει.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ λόγος καὶ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ δὲν κρίνουν καὶ δὲν καταδικάζουν ἐκεῖνο ἢ τὸ ἄλλο. Ὅπου αὐτὸ τὸ πῆμε καὶ τὸ καταλαβαίνουμε ἔτσι, εἶναι γιὰ νὰ βοηθήσουμε καὶ νὰ βοηθηθοῦμε. Τὸ Εὐαγγέλιο μᾶς δείχνει τὴν τελειότητα, πού ἐγκτεται στὴν υπέρβαση τῶν ἐγκόσμιων ἀγαθῶν, πραγμάτων καὶ σχημάτων. Αὐτὸ μοιάζει νὰ εἶναι ἕνας ἀνέφικτος ιδεώδης στόχος. Καὶ τότε καθούμαστε νὰ ταπεινωθῶμε γιὰ νὰ ζοῦμε ἰσορροπημένα καὶ νὰ δίνουμε στὰ ἀγαθὰ, στὰ πράγματα καὶ στὰ σχήματα τοῦ κόσμου τῆ σχετικὴ ἀξία πού ἔχουν. Νὰ ἀνακαλύπτουμε τὴν ἀπόλυτη ἀξία τῆς ζωῆς, τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνθρωπο πού προέρχεται καὶ καταλήγει σὲ Αὐτόν. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

28 Νοεμβρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡ΄ ΛΟΥΚΑ

Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303) τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλικίς).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. σι΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22-σι΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία ἀποστέλλει δωρεάν ἀντίτυπα τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης σέ Σχολεῖα, στρατιωτικές μονάδες, ἀπομακρυσμένα χωριά καί νησιά καί σέ ἀπόδημους Ἕλληνες. Γιά τήν ἔκδοση, κυκλοφορία καί διάδοση τοῦ ἱεροῦ καί θεόπνευστου βιβλίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ Ἀποστολική Διακονία διαθέτει ἕνα δυσβάστακτο ποσό γιά τίς οικονομικές δυνατότητές της.

Μπορεῖτε νά συμπαρασταθεῖτε στήν προσπάθειά μας γιά τή διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποστέλλοντας τή χρηματική σας ἐνίσχυση στήν Ἀποστολική Διακονία, Ἰασίου 1, 11521 Ἀθήνα, ἢ καταθέτοντας ὅ,τι προαιρεῖσθε στόν λογαριασμό 146/558073-04 Ἐθνικῆς Τράπεζας, γιά τό «ΤΑΜΕΙΟ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ».

ΓΙΑ ΤΟ 2011: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΛΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ, ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καί φέτος:

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2011 καί τήν κανονική ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στόν κορυφαῖο λογοτέχνη Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΛΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2011** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας. Κοσμεῖται μέ εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Γοργοῦπηγῆς.
3. Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (δεμένο, σχῆμα 14x21), πέραν ἀπό τό ἑορτολόγιο καί τό καθημερινό μήνυμα, περιέχει τή δυνατότητα καταγραφῆς καί προγραμματισμοῦ τῶν ἡμερησίων ὑποχρεώσεων τοῦ κατόχου του.
4. Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5x14) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2011. Εἶναι ἀφιερωμένη στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr